

Frances Elizabeth Willard.

I Staden New-York døde Natten mellem den 17. og 18. Februar Miss Frances E. Willard, en ugift, middelaldrende, ubemidlet Amerikanerinde. Hendes Bortgang gjorde ligesaa megen Opsigt hele Verden over som en regerende Dronnings, og Sorgen var uendelig mange Gange større, idet meget faa Mennesker har været saa elskede som hun, der ikke tilhørte et enkelt Land, men den hele Verden. Hun var udstyret med saa rige Evner af Gud, hendes Personlighed var saa fremragende og hendes Liv som kristelig Reform-Arbejder saa virksomt, at hendes Autobiographi „Glimpses of Fifty Years“ er en omfangsrig Bog paa 4 à 500 Sider, og det er ganske bogstavelig uoverkommeligt at faa læst alt, hvad der er skrevet i Anledning af hendes Død, ikke alene i de talrige specielle Organer for kristeligt Reform-Arbejde, men ogsaa i den amerikanske Dagspresse. At skrive en nogenlunde udtømmende Biographi af hende i al Korthed er derfor umuligt; alligevel vil vi nødig, at Frances Willards Navn skal være ganske ukendt for danske Kvinder, hun som i adskillige Aar i den engelsktalende Del af Verden har været kendt som „Amerikas ukronede Dronning“, og for hvem der overalt samme Steds er blevet afholdt Sørgegudstjenester indenfor alle mulige forskellige Kirkesamfund, endogsaa af „Church of England“ i London. Spørger vi, hvorfor en saa stor Del af Menneskeheden sørgede ved en Persons Bortgang, som hverken var Mand eller i Besiddelse af de ydre Fordele, Rigdom, Stilling eller Magt, der plejer at vække Opsigt i Verden, maa Svaret blive, at denne Kvinde elskede Menneskeheden og havde sin Lyst i at tjene denne, især den lidende, fortrykte og faldne Del deraf. Af de utallige Udtalelser, skriftlige og mundtlige, som ere fremkomne om hende nu, tillader vi os at fremdrage tre meget karakteristiske. En amerikansk Kvinde siger: „Miss Willard var upaatvivlelig denne Tidsalders største Kvinde og gjorde mere for at hæve Kvindekønnet end nogen anden Kvinde.“ En Præst telegraferer: „I Fællesskab med hele